

Ünnepelt a jelenlegi Avram Iancu Technológiai Líceum

Az alapítás körülményeiről megfeledkeztek

Fotó: Nagy Tibor

A jelenlegi Avram Iancu Technológiai Líceum fennállása 130. évfordulójára emlékeztek csütörtökön hangulatos rendezvényen a marosvásárhelyi Continental szálloda Tonitza termében. Előljárók, egykori és jelenlegi tanárok, diákok beszéltek az oktatási intézményről, azonban az alapítás körülményeiről megfeledkeztek. A visszaemlékezésben inkább az iskola 1989 utáni történetéről volt szó, különösen az 1992 utáni évekről. Ekkor vette fel a korábbi Metalotehnica könnyűipari iskolaközpont (MIU) Avram Iancu nevét.

Vajda György

Emlékeztetőül, ahogy az iskola honlapján is szerepel: mivel számos céh működött a városban, a 19. század közepén felmerült egy szakiskola létesítésének gondolata. 1860-ban már létezett egy inasiskola. 1883-ban létrejött a művészeti és szakiskola, majd az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium, valamint a Kereskedelmi Kamara javaslatára, a Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal támogatásával 1892. november 13-án létrehozták a fém- és faipari szakiskolát a Kerek utca 66. szám alatt (jelenleg Korvin Mátyás tér). 1895-ben kezdték el a jelenlegi épület felhúzását a polgármesteri hivatal által biztosított területen. Az építését 1897-ben fejezték be, és még ugyanabban az évben, december 27-én

megnyitották. (Sz.m.: Az eseményt igazoló táblát a kommunizmusban befalazták. 2018-ban Bálint Zsigmond és Ajtay László egykori diákok azonosították, majd az iskola igazgatóságának jóváhagyásával kibontották. A táblát 2020. január 17-én újraavatták.) 1903-ban a diáklétszám szükségessé tette, hogy egy emelettel bővítsék az épületet. 1908-ban nyitották meg az iskola melletti gyakorlóműhelyeket. 1892 és 1921 között fém- és faipari szakiskolaként működött, 1921 és 1937 között újra művészeti és szakiskola volt, 1937 és 1948 között ipari líceum lett, az ezt követő két évben fémipari szakiskola, 1950-1956 között inasiskola volt,

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje
idejében
megújítani
előfizetését!
Ha előfizet,
biztosan
kézhez kapja,
féláron!

Folyamatosan szállítják el a hulladékot

Marosvásárhelyen, bár péntek reggel több utcában jártak a köztisztasági cég autói, sok helyen még halomban állnak a szemeteszákok. Ott is, ahova tilos kitenni bármiféle hulladékot.

2.

„Minden szóban van egy másik szó”

A marosvásárhelyi könyvvásár önvalomások műhelybeszélgetései a gyakori átfedések miatt nehéz választás elé állították az irodalombarátokat. Akik úgy döntöttek, hogy Markó Béla és a Kalligram Kiadó vezetője, Mészáros Sándor dialógusán vesznek részt, biztos nem bánták meg.

3.

„Nem, te regényt fogsz írni...”

A Nemzeti Színház Kistermében Szegő János Darvasi László, Fekete Vince, Garaczi László, Márton Evelin, Márton László és Szántó T. Gábor szerzőtársakat faggatta a könnyed hangulatú együttlét háromnegyed órájában.

5.

OPTICA OPTOFARM
A látás szakértője

Az Optika Optofarm újabb akciót hirdet minden
nyugdíjas

ügyfele számára:
50%-os

kedvezményel kaphatók a közellátó műanyag monofokális lencsék
2022. november 10. és december 31. között.

A régi árakkal dolgozunk, nem drágítottunk!

Keressen minket

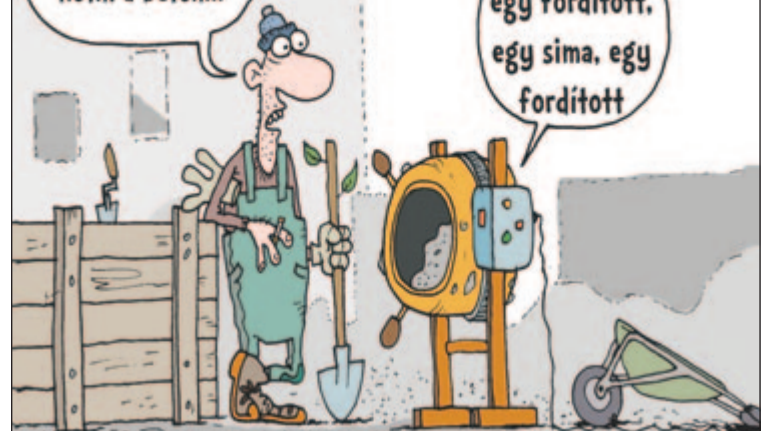
Marosvásárhelyen, Szászrégenben és Szovátán!

Előjegyzésért hívja a **0265-212-304-es** telefonszámot!

MUNKATEMPÓ

Rohadt életbe!
Alighogy rágyújt az
ember, azonnal elkezd
kötni a beton...

Egy sima
egy fordított,
egy sima, egy
fordított

ALUJÉZET

Horváth Szekeres István karikatúrája

NOVEMBER

19., szombat
A Nap kel
7 óra 29 perckor,
lenyugszik
16 óra 46 perckor.
Az év 323. napja,
hátravan 42 nap.

Isten éltesse!

Ma ERZSÉBET, ZSÓKA, holnap JOLÁN napja.
JOLÁN: Dugonits András névalkotása a XVIII. században. Eredetileg a Jóleán, azaz jó leány felújítása és a Jolantha magyarosítása.

Az alapítás körülményeiről megfeledkeztek

Fotó: Vajda György

IDŐJÁRÁS

Felhős

Hőmérséklet:
max. 7 °C
min. 5 °C

VALUTAÁRFOLYAM

BNR – 2022. november 18.

1 EUR 4,9418

1 USD 4,7618

100 HUF 1,2105

1 g ARANY 270,2902

ELŐFIZETÉS A SZERKESZTŐSÉGBEN IS!

Elfogadunk előfizetést lapunkra a következő hónapra a Népújság szerkesztőségében:
Marosvásárhely, Dózsa György utca 9. szám,
2. emelet, 72-es iroda, naponta 9–14 óra között,
szombat – vasárnap zárva. Tel. 0265/268-854.

Marosvásárhely számos utcájában pénteken még halomban állt a szemét

Folyamatosan szállítják el a hulladékot

Marosvásárhelyen, bár péntek reggel több utcában jártak a köztisztasági cég autói, sok helyen még halomban állnak a szemeteszákok. Ott is, ahova tilos kitenni bármiféle hulladékot.

Antalfi Imola

A 2-es övezetben levő önkormányzatok egy része már elindította a szerződésbontási eljárást a Brantner-Veres vállalattal, ami első körben azt jelenti, hogy felszólítást küldenek a köztisztasági vállalatnak, amelynek kézhezvételétől számítva 30 nap áll a cég rendelkezésére, hogy megfelelően felkészüljön és elvégezze a leszerződött munkát. Ezalatt a vállalat el kell szállítsa mind a háztartási szemetet, mind a szelektív hulladékot – válaszolta megkeresésünkre Tóth Andrea, a szerződésbontást lebonyolító ADI Ecolect társulás ügyvezető igazgatója.

Maros megye prefektusa, Mara Togănel Facebook-oldalán közölte, elfogadhatatlannak tartja, hogy az illetékesek (az ADI Ecolect, a Maros Megyei Tanács, a polgármesteri hivatalok és a szolgáltatók) felszínesen és felelőtlenül kezelik a hulladékszállítást a megyében, akkor, amikor a problémák megoldására megvannak a megfelelő eszközök.

A prefektus szerint a 2-es (Marosvásárhely és a peremközségek) és a 3-as (Segesvár) övezetben van a legnagyobb gond. Mara Togănel hozzátette: a prefektus ellenőrző testülete vizsgálatot indított az ADI Ecolect társulásnál, valamint azt is követi, hogy hogyan történik a szemét elszállítása. Pénteken lapzártakor kezdődött a marosvásárhelyi tanács rendkívüli ülése a hulladékszállítás ügyében.

Fotók: Nagy Tibor

(Folytatás az 1. oldalról)
1956–1973 között a Könnyűipari Minisztérium könnyűipari mesteri és szakiskolája lett (MIU), míg 1973 és 1991 között a MIU-hoz tartozó Metalotecnica szakliceum volt. 1991-1992-ben könnyűipari iskola-központ lett, 1992-ben felvette az Avram Iancu Technológiai Líceum nevet, ahogy a mai napig működik.

A 130. évfordulót a 130 nap, 130 év, 130 szó elnevezésű program előzte meg, amelyet Maria Beldean tanárnő kezdeményezett, és a jelenlegi, valamint egykori tanárokkal és diákokkal együtt valósított meg. Az említett időszakban az évfordulóval kapcsolatos eseményeket, rendezvényeket, találkozót, kerekasztal-beszélgetéseket szerveztek, és készült egy kisfilm, amelyben volt tanárok és diákok, valamint az oktatási intézménnyel együttműködő más iskolák, intézmények képviselői meséltek az iskolához fűződő emlékeikről. Mintegy másfél éve megváltozott az iskola vezetősége, Togănel Andreea-Augusta igazgató és helyettese, Bencze Rozália új lendületet adott az oktatási intézménynek.

Togănel Andreea-Augusta ünnepi felszólalásában köszöntötte a megjelenteket, hangsúlyozta, hogy miután az iskola 1992-ben felvette Avram Iancu nevét, új alapokra helyezett kulturális és oktatóközpont lett, ahol minőségi oktatási zajlik. Megköszönte kollégáinak a munkáját és köszöntötte a jelenlegi diákokat is.

Bencze Rozália románul és magyarul is köszöntötte az egybegyűlteket, és hangsúlyozta, hogy a 130 év hagyományörzésre is kötelezi a jelenlegi oktatókat. El kell gondolkodni azon, hogy mit jelent a 130 év egy iskola életében – mondotta magyarul, majd válaszként hangsúlyozta az emberi értékek, a hagyomány örzését, amiben számunkra fontos az anyanyelv, az irodalmi értékek ápolása is. Ha nincs múltunk, nincs jelenünk, és nem lesz jövőnk – emelte ki beszédében az aligaz-

gató, ezért fontos a pedagógusoknak, hogy mindezt generációról generációra átadják a diákoknak.

Maria Beldean tanárnő, a jubileumi rendezvénysorozat kezdeményezője a textíliához hasonlította az iskolai oktatást. Az évek során sok kicsi szálból „öltöztették fel az iskolát”, a szálak ebben mindazok, akik itt oktattak vagy tanultak, és tapasztalatra tettek szert. A tanárnő után Dan Darius XII. osztályos tanuló a diákok nevében mondott köszönetet a tanárok munkájáért.

A Bohemian Quartet zenei intermezzóját követően a vendégek közül először Mara Cristina-Togănel prefektus lépett a pulpitushoz. Elsősorban a diákokhoz szólt, akiket arra ösztönözött, hogy vállalják önmagukat, és az iskolában kapott alapokkal állják meg a helyüket az életben. Az iskolában nem csak a jóról, hanem a rosszról, a drogokról, az önkényeskedésről, az agresszióról is beszélni kell, és megoldást is kell találni. Sajnálatát fejezte ki, hogy jelenleg csak néhány száz diákja van az iskolának, holott több ezren kellene tanuljanak itt.

A Marosvásárhelyi Polgármesteri Hivatal Részéről Vasiuca Sava felolvasva György Alexandru alpolgármester üzenetét. Az alpolgármester kifejtette: Marosvásárhelyen hagyománya volt a szakoktatásnak, de sajnos ma már nemigen lehet jó szakembert találni. Ezért kell a korszerű követelményeknek megfelelően fejleszteni a szakoktatást, a szakiskolát. A polgármesteri hivatal megtesz mindent, hogy megfelelő körülmények legyenek a szakiskolákban. Niță Fănică főtanfelügyelő-helyettes is a szakoktatás fontosságát emelte ki. Jelenleg az Avram Iancu Technológiai Líceumban kereskedelem, textil- és bőrfeldolgozás, illetve mechanika szakon oktatnak. A piaci igényeknek megfelelően ezeken a szakterületeken kellene növelni a hazai ipar és kereskedelem versenyképességét – mondta, majd hozzátette: a tanfel-

ügyelőség is igyekszik több intézménnyel, gazdasági egységgel együttműködve biztosítani a megfelelő oktatási feltételeket. A főtanfelügyelő-helyettes ezután ünnepi oklevelet adott át a líceum igazgatójának.

Felszólalt Turca Anca szakiskolai tanfelügyelő is, aki elismerte, hogy Romániában „átszervezés alatt áll a szakoktatás”, azonban igyekeznek a munkaerőpiachoz igazodva kialakítani az oktatási kínálatot, és megteremteni a minőségi oktatás feltételeit.

A vállalkozók nevében Ormenișan Vasile, a Cromatic Tipo Kft. vezetője szólalt fel, aki, miután szakterületének szépségeiről beszélt, elmondta, az általuk feladott álláshirdetésekre kizárólag középkorúak jelentkeznek, fiatalok nem. Arra ösztönözte a diákokat, hogy válasszanak szakmát, és dolgozzanak itthon, ne külföldön, hiszen itthon is megfizetik a szakmunkát, és keresik a jó szakembereket. Arra kérte a tanárokat, hogy jobban tudatosítsák mindezt a diákokban.

Nagy Orsolya egykori diák rövid énekét követően Rezi Maria, a oktatásügyi Spiru Haret szakszervezetének vezetője szólalt fel, aki gratulált az évfordulóhoz, majd kiválósági oklevelet és jubileumi emléklapokot nyújtott át az igazgatóknak.

Ezután Bancsi Őrs Tamás egykori diákként elmondta, hogy a líceumban a textildesign osztályba járt. Az itt elsajátítottak jó alapokat biztosítottak számára az életben. Jelenleg utolsó éves orvostanhallgató, és kardiológusként szeretne visszatérni Marosvásárhelyre. Pânca Gabriela rendőrfelügyelő megköszönte az együttműködést egykori iskolájának. Az ünnepi felszólalások sorát egykori igazgatók, tanárok visszaemlékezései zárták, majd miután a líceum titkárnője rövid folkloradást tartott, az iskola tanárai által készített hatalmas tortával ünnepelték meg az intézmény fennállásának 130. évfordulóját.

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálósy Piroška, Vajda György. KORREKTÚRA: Horváth Éva, Kiss Éva.

TÖRDELÉS: Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.

FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn. APRÓHIRDETÉS: Petres Emilia.

Tel.: munkanapokon 9–14 óra között 0265-268-854, délután: 0728-082-259, e-mail: reklam@e-nepujasag.ro.

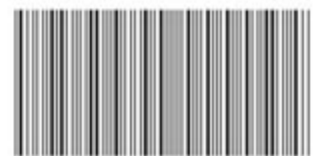
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. Internet: www.e-nepujasag.ro E-mail: nepujasag@e-nepujasag.ro

Telefon: titkárság: 0265-266-780 és tel/fax: 0265-266-270. Nyomda: Palatino.

A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.

Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben: 0728-082-259.

Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 9–15 óra, péntek: 9–14 óra, szombat, vasárnap: zárva.

642357800069

ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTETTE:
NAGY MIKLÓS KUND

1562. sz., 2022. november 19.

Markó Béla

Honvágó

Olvassom, hogy huszönöt órás fárasztó utazás után megérkeztek az odesszai oroszlánok a marosvásárhelyi állatkertbe. Néhány napig pihenniük kell, és aztán meg lehet nézni őket. Vagyis látogathatók lesznek, ahogy az újságban írják. Ukrán menekültek vannak már egy ideje itt is. De az oroszlánokat is menekíteni kellett? Igen, őket is természetesen. Háború van. Meg hát veszélyesek lehetnek, ha esetleg a bombázások miatt kiszabadulnak. Ezt is a híradásokból tudom. Vajon mennyivel veszélyesebb egy oroszlán, mint például egy állig félfegyverzett katona? Kilenc oroszlán érkezett, néhány hónapig itt lesznek, majd állítólag továbbviszik őket Amerikába. Hét felnőtt oroszlán és két néhány hónapos kölyök. Otthon már összeszoktak, nem lesz gond velük. Otthon? Az oroszlánok otthona? Odessza? Persze nekünk is vannak oroszlánjaink itt Marosvásárhelyen. Ukrán oroszlán, magyar oroszlán. Vagy román? Ezt nem árt tisztázni ebben a városban. Ráadásul itt van az a gyermeteg szójáték, hogy talán mégis orosz az oroszlán. Lány. Orosz lány. De ez csak magyarul érthető. Vagy csak magyarul félreérthető. Minden szóban van egy másik szó. Abban is, hogy háború. Minden történetben van egy másik történet. Mint mondtam, már vannak itt ukrán lányok. Gyermek is. Hol vannak az oroszlánok, kérdik most az ott maradt odesszai gyermekek a fülsiketítő csendben, amikor éppen nincsen légiriadó. Hol vannak az odesszai gyermekek, kérdik az ukrán oroszlánok a marosvásárhelyi állatkertben, mert ők talán megérik, hogy más a szaguk a magyar és román gyermekeknek. Idegen hely. Nem Odessza. Miért kell elűzni az oroszlánokat? Hatalmas fejüket felénk fordítják, nem értenek semmit az egészről. A gyermekek sem. Nem tudtam én sem mostanáig, hogy Marosvásárhelyen is lehet honvágya valakinek Odessza után.

Gyarmathy János szobrai a marosvásárhelyi Art Nouveau Galériában nyílt Szobrászati Szalonon

Fotó: N.M.K.

„Minden szóban van egy másik szó”

Kételyről és bizonyosságról, versről és publicisztikáról Markó Bélával

Markó Béla (jobbról) és Mészáros Sándor a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Kistermében

Forrás: a 28. Marosvásárhelyi Nemzetközi Könyvvásár honlapja

A marosvásárhelyi könyvvásár önvallomások műhelybeszélgetései a gyakori átfedések miatt nehéz választás elé állították az irodalombarátokat. Akik úgy döntöttek, hogy **Markó Béla** és a Kalligram Kiadó vezetője, **Mészáros Sándor** dialógusán vesznek részt, biztos nem bánták meg. Nem csak a *Zsarnokra várva* című esszé- és publicisztikakötet került szóba a szombat délelőtti rendezvényen, ahogy a szervezők előzetesen meghirdették, a vers is főszerepet kapott az érdekes eszmecsere. Az eltelt években a Kalligram több Markó-verseskönyvvel – *Bocsáss meg, Ginsberg* (2018), *Amit az ördög jóváhagy* (2019), *Egy mondat a szabadságról* (2020), *A haza milyen?* (2021) – örvendeztette meg az olvasókat, a világjárvány miatt nem tudta mindenkit bemutatni Marosvásárhelyen, most igyekezett törleszteni valamennyit adósságából. A szerző költői hangvételének, lírai beszédmódjának megújulása, tematikai irányvétele mintha ki is követelte volna a líra publicisztikához való társítását. A párbeszéd Markó Béla *Honvágó* című verséből indult ki, egy vásárhelyi újsághír szolgált kiindulópontként a megírásához. A köznapi tényhez kötődő eszmeifuttatás akár a próza köntösét is magára ölthette volna, de versként sem kétséges a létjogosultsága. Először a Bárkaonline közönsége találkozhatott vele, a Múzsza révén most hazaérkezett. A kérdező könyvszerkesztő kritikus ehhez a mindennapi versbeszédhez és a publicisztikai attitűdhez kapcsolódva indította el a dialógust.

– Hosszú ideig ódzkodtam attól, hogy ezt a kettőt összekeverjem – hangsúlyozta a költő. – Utóbb rájöttem, nem volt igazam. Mert, ahogy mondani szokták, a költő hozott anyagból dolgozik, abból, amit megtapasztalt, amit megszerzett, ami körülöttünk van. Attól függetlenül, hogy ki honnan érkezett, illetve honnan érkezett vissza az irodalomba. Vannak költői témák, van a versnek pátosza, másfelől vannak a mindennapjaink,

(Folytatás a 4. oldalon)

Szobrászati Szalon a változatosság jegyében

Közel harminc alkotó félszáz munkája, számszerűleg így határozható meg a marosvásárhelyi Art Nouveau Galériában látható Szobrászati Szalon anyaga. Ez így túl sokat nem mond, noha a laikusok is tudják, sejtik, egy szobor megminta, kifaragása, bronzba öntése sokszor fizikailag is megterhelő, időigényes munka, hetekbe, olykor hónapokba is telhet, amíg elkészül. És a minőségi kritériumokról még nem is beszélünk. De ha úgy közelítjük meg a kérdést, hogy a plasztika művelői az esetek többségében állandó munkahely és más kenyérkereső foglalatosságai mellett igyekeznek alkotó szenvedélyüknek, művészi céljaiknak megfelelni, és évente közös kiállításon bemutatkozni új műveikkel a közönségnek, máris elismerően bólinthatunk. Igen, a szobrászat a Romániai Képzőművészek Szövetsége Marosvásárhelyi Fiókjának egyik erőssége, bármikor képesek betölteni a Kultúrpalota földszinti kiállítóterét. Nem is akárhogyan. Érdekes, változatos, tetszetős, gondolatébresztő látvánnyal képesek meglepni a látlatnézőket. Nyilván többnyire kisplasztikákra kell gondolnunk, ritkán jellemző a szalon egészére a monumentalitás. De jó néhányan vannak, akik ilyen vonatkozásban is bizonyítanak, és köztéri feladatok, restauratori megbízások mellett készülnek ezekre a kollektív kiállításokra, ahol ugyancsak illik megfelelni az elvárásoknak. Hatványozottan

Kolumbán Kántor Árpád: Árész

kiérdemlik tehát a közfigyelmet. És azóta sem kellett csalódnunk bennük, mióta műfajokként csoportosulva rendezik a megyei szalonokat, és a szobrászati munkák mellett nem függenek festmények, grafikák, kárpitok a falakon, sokszínűen kiegészítve a látványt.

Marosvásárhelyen és a megyében több kiemelkedő szobrászművész él és dolgozik. Az idősebb mesterek mellé szép számban zárkóztak fel a fiatalabbak. Minden nemzedék képviselteti magát a szobrászat terén és a vele rokon műfajokban működők csoportjában. A kiállításai szervezésébe lendületesen bekapcsolódott két fiatal szobrász, *Makkai István* és *Veress Gábor Hunor* nagy odaadással igyekeznek megszólítani mindenkit. Többnyire pozitív választ kapnak, jó a szalonok visszhangja. A nyitás szándéka is jótékony hatású, bevalni látszik az óhaj, hogy más megyékből, kulturális központokból is bevonjanak művészeket a vásárhelyi kiállításokra. Ez ugyan az idén nem sikerült a korábbiaknál hangsúlyosabban, de az újabb nevek és az általuk táguló plasztikai kínálat ezúttal is a tárlat előnyére szolgált. Ezen a vonalon tovább lehetne erősíteni a szalon vonzerejét. És talán növelni kellene a keramikusok, üvegművészek, zománcművészek, ötvösök részarányát is. A közönség bizonyára örülne neki.

A tárlat legjellegzetesebb vonása a sokféleség. A megformált művek anyagában (fém, fa, kő, agyag, kerámia, üveg, zománc stb.), témában, műfaji, stílári, eljárásbeli megoldásaiban igen változatos a kiállítás, nem beszélhetünk valamilyen domináns vonulatról. Hagyomány és újítás, mítosz és IT-s fantáziavilág, álom és valóság, emelkedettség és ironia, kifinomult kompozíció és különös talált tárgy, antropomorf alakzatok és népi motívumhalmozatok, portrék, plakettek, emlékműtervek egyaránt gazdagítják az idei felhozatal. Napjaink aktualitásai? Azokból is van valamennyi, hiszen így vagy úgy, minket sem került el a háborúk szele, s a helyzet szülte életérzés szobrászainkat sem hagyja nyugodni. De egészében tekintve, ez sem uralja a szalon műgyűjteményét, amely sok jó ötlet, több plasztikai bravúr és mehökkentő metafora által mutat fel jó néhányat az emberiség mindenkori gondjaiból, létkérdéseiből, reményeiből. A munkákra, konkrétumokra a későbbiekben még visszatérünk. Azt viszont hangsúlyozom, hogy nem kell megijedni a Kultúrpalotát borító munkalepeltől, az alatta húzódó gyanús alagúttól s a galéria mészfoltos ablakaitól, a tárlat látogatható, érdemes megnézni. (N.M.K.)

Kővecsi Kovács Imre: Rejtett információ

A részletek emlékére... Sánta Csaba bronz kisplasztikái

Kételyről és bizonyosságról, versről és publicisztikáról Markó Bélával

(Folytatás a 3. oldalról)

de lassan rá kellett jönnöm, ahogy igazság szerint rájött a mai költészet is, hogy minden versbe való. Számomra a versnek ez a közéleti feltöltődése olyan értelemben is fontos, hogy hozzátartozik egyfajta értelmiségi magatartáshoz. Késztetést érzünk arra, hogy beszéljünk mindabba, ami a közösséget érinti.

Mészáros Sándor a magyar líra megváltozott hangvételét Szabó Lőrinc példájával érzékeltette. Markó innen folytatta a költészethez, publicisztikához fűzött gondolatmenetét.

– Szabó Lőrincről nagyon sokat tanultam, tőle érdemes tanulni. Van egy óriási leleménye: a köznyelvet úgy vitte be a költészetbe, hogy közben nem bántotta azt, ami igazán fontos. Szabó Lőrinc a magyar költészet egyik jelentős szonettírója, és ha valaki megnézi, hol tér el a klasszikus szonettól, rájön: minden szabályt és feszességet betart, de úgy feszül be ebbe a nagyon kötött formába, ahogy egymás között is beszélni szoktunk. Igaz, pátosz az ő költészetében is van, ami nem biztos, hogy ma már mindannyiunk számára fontos vagy kötelező. Ami az én közéleti verseimet illeti, elmondhatom, hogy számomra nagy élmény kívülről nézni azt, amiben egy ideig bizonyos politikai cselekvés, státus keretében benne voltam. Bár igazából nem hiszem, hogy a közéletet kívülről lehetne nézni. Te az előbb a kételyekre utaltál, miközben ma a bizonyosságok korát éljük, a rossz bizonyosságokét. Ha valakivel vitatkozni próbálunk, kiderül, hogy mindenki biztos a maga dolgában, biztos a véleményében, ezek a vélemények pedig nem egyeznek, a közélet ugyanis nagyon polarizált, és ez megfertőzte az értelmiségieket is. Úgy érzik, vagy ide kell állni, vagy oda, vagy itt van a teljes igazság, vagy ott. Miközben az igazság-

nak megvan az a rossz szokása, hogy nem szokott csak itt lenni vagy csak ott. Rendkívül veszedelmes dolog ez, mert az ember éppen az igazságot veti el azzal, hogy egyértelműen az egyik oldalra áll. Persze nekem is van véleményem arról, kinek van igaza, pontosabban, kinek van sokkal nagyobb igaza abban a történetben, amelyet mindannyian megélünk, de azt gondolom, ilyenkor nagyon fontos a kétely. Az, hogy ezeket a közhely igazságokat, véleményeket máshonnan közelítsük meg. Nyilván a kérdés az, hogy sikerül-e máshonnan, azt szemszögből megmutatni ezt az egészet, és a szubjektív „igazságot”, el tudok-e távolodni attól a helyzettől, amelyben mindenki ádázul védi a maga igazát. Költőként én is megpróbáltam leszámolni néhány előítélettel. Ebben is javamra szolgált, hogy elég sokáig nem írtam verset. Azzal is megpróbáltam leszámolni, ami olyan előítélet, ami a tanulmányainkból származott, miszerint van a szerző, vagyis én, és van a költő, az, aki a versben beszél. A lírai ÉN, aki e tévhit értelmében nem azonos azzal, aki valójában vagyok. Tévképzet az, hogy aki a verset írja, az ihlet pillanatában valami mássá változik, egy hibátlan, ideális Énné. Meggyőződésem, hogy ez nem igaz. Nem jó így tekinteni az alkotásra, úgy írni a verset, hogy jogom van elrejtetni azt a valós éneket, aki vagyok, akár bizonyosságokkal, akár kételyekkel telten. Az újabb verseim így váltak nagyon reflexívvé, elég sokszor önvizsgálókká, olyanokká, hogy a saját gyarlóságaink, saját bizonyosságaink vagy kételyeink is a versbe kerültek. Úgy vélem, hogy túl korán kezdtem verset írni. Gyerekként az volt a tévképzetem, hogy az irodalom egzotikumából születik, kell hozzá egy olyan képzelőerő, mint például a Verne Gyuláé. Rendkívüli izgalommal olvastam az ilyen le-

írásokat. Ebből kifolyólag sokáig azt gondoltam, a saját életünk nem hoz vershez illő történeteket. Ha prózát írnék, az talán más lenne, de a vers életünknek különleges reszortja, állandóan különleges élményt kell keresni, szerelni hozzá. Nem jöttem rá arra, hogy mindez ott van körülöttem. A családomról, amelyben felnőttem, a felmenőkről azt gondoltam, hogy egy szokványos család, semmi fontos, különleges nem volt benne, ahhoz, hogy most sorra írjam meg azokat az emlékeket, amelyek arról beszélnek, egy nagyon is különleges családnak és sorsunk volt. Nagyanyámék ötven voltak testvérek, egyedül maradt itthon Székelyföldön. Három testvére Amerikában élte le az életét, ott haltak meg. Egy testvére Budapesten hunyt el. A kapcsolataik bonyolult életre mutatnak. Nagyapámat aktív parasztemberként ismertem meg. Nappali ór volt a kollektív gazdaságban. De volt orosz hadifogságban, az első világháborúban már nős emberként, utána a húszas években nyolc évet töltött négy év utáni megszakítással Amerikában, Detroitban, a Fordnál dolgozott, miközben nagyanyám itthon építette a házat, vásárolta a földet, erdőt amerikai pénzből, és nevelte a gyermekeket. Akkoriban ez egy szokványos élet volt. El kellett gondolkodnom ezen. És anyámék és más felmenők életét is említhetném. Minden családban vannak ilyen történetek. Ha prózáíró lennék, rég

rájöttem volna, hogy ott volt az életemben sok regény. De a vers is mindenképpen ott van, mert amit érintettem, az nem csak próza, hanem reflexió is lehet. Ehhez nyilván egyszerűbb, szikárabb, köznapibb nyelvbeszéd szükséges. Akár olyan is, mint a publicisztikában. Ezt is eléggé rendszeresen írok. A *Zsarnokra várva* című kötet a 2017 és 2021 között megjelent közéleti és irodalmi tárgyú írásokat gyűjti egybe. De tudom jól, hiszen sokan meg is jegyzik mindegyre, hogy memoárt kellene írnom. Olyan igazi összegező önéletírást az elmúlt harmincvalahány esztendőről. Ehhez képest a vers pótcselekvésnek is tekinthető. A publicisztikák is fontosak, egy részük memoárszerűen, összegező szándékkal reagál számunkra lényeges jelenségekre. Megpróbálok régi tapasztalatokhoz, történetekhez visszanyúlni, mert saját életünk, közös életünk megértése különösen fontos. Megjelentek a nagy törésvonalak a társadalomban, a demokrácia iránti kezdeti nagy lelkesedés alábbhagyott, jelentkeztek a kételyek, sőt azok egyeseknél már bizonyossággá váltak, és csak azok léteznek. Mintha már nem is lenne szükség demokráciára. A közélet igen csak gyorsan felejt, a politikusok emlékezete is folyton gyengül, mást és mást hoz felszínre, divat lett az egymásra mutogatás. Az ilyen jelenségek miatt is szükség van az igényes, színvonalas, jó publicisztikára. (N.M.K.)

Alkotók a kánon hasznáról, haszontalanságáról

„Nem, te regényt fogsz írni...”

Melyik műnemnek – ezen belül pedig műfajnak – van a legnagyobb presztízsze a mai magyar irodalomban, hogyan határozhatja meg egy író, költő alkotói „eszmélését” a kánon, van-e egyáltalán létjogosultsága a művek külső normák szerinti elfogadásának vagy elutasításának? – ezek körül a kérdések körül forgott a 28. marosvásárhelyi könyvvásár péntek délutáni beszélgetése. A Nemzeti Színház Kistermében Szegő János Darvasi László, Fekete Vince, Garaczi László, Márton Evelin, Márton László és Szántó T. Gábor szerzőtársakat faggatta a könnyed hangulatú együttlét háromnegyed órájában.

Nagy Székely Ildikó

Márton László a műfaji rangsorolás kapcsán elmesélte, hogy több olyan pályatárral találkozott, aki novelláskötet tervével kopogtatott a kiadójánál, ahol azt a választ kapta: „nem, te regényt fogsz írni”. Darvasi László hozzáfűzte: őt novelláíróként „elég jól kezelik”, de a rövidpróza valóban rangján aluli műfajként van számontartva – ahogy a műnemek közül a dráma is –, a regény pedig mint prózai műfaj „mindent visz”. Darvasi azt is megjegyezte: nagyon boldog volt a kiadója, amikor drámakötetének kéziratát más-hol vitte publikálásra. Szántó T. Gábor kifejtette, hogy sokak szerint a költészet az irodalom csúcsa, a közönség azonban tényleg a regényt szereti leginkább.

– Többféle szempont szerint lehet rangsorolni a műnemeket, műfajokat, ha ennek egyáltalán van értelme – tette hozzá Szántó T. Gábor.

Igazságos és igazságtalan

A második „körben” az eszmecsere házigazdája személyes kánontapasztalataikról kérdezte vendégeit. Márton Evelin arra hívta fel a figyelmet, hogy bár mostanában a prózai művek a nyerőbbek, a legtöbb antológia verses. Fekete Vince Hervay Gizella költészete kapcsán az igazságos és igazságtalan kánon között tett különbséget, Szilágyi Domokos árnyékában ugyanis Hervaynak sokáig ez utóbbi viszonyulás jutott.

– Valamikor nálam is párhuzamosan „futott” a két alkotó, és mindig Szilágyi jött ki győztesként. Ez pár éve megváltozott, amikor a Halálgyakorlatok című kötetet kezdtem írni, és ez a tárgyias, dísztelen líra, a magány és kiszolgáltatottság, amit Hervay költészete is képvisel, valahogy közelebb hozta őt hozzám. Hervay Gizella költészetének megítélése az elmúlt években egyébként a fiatalok részéről is sokat változott – tette hozzá Fekete Vince.

– Szinkronban vagy kontrasztban akartak-e lenni a kanonikus erőkkal? – tette fel meghívottjainak Szegő János az együttlét talán legizgalmasabb kérdését. Garaczi László válaszként egy diákkori emléket elevenített fel, amikor bekényszerítették az iskolai énekkarba, ő pedig, hogy onnan kiszabaduljon, tudatosan „kiénekelte”.

– Az, hogy individuumpként egy rendszerben kell létezni, egy kánonhoz alkalmazkodni, szerintem nonszensz, mert az alkotásban legsajátosabb élményeinket kellene megszólaltatni. Tudatosan arra figyelni, hogy mi a kánon, öncsonkítás – szögezte le Garaczi.

Nemzedéki képződmények és az underground rangsor

A továbbiakban arra is fény derült, hogy írói, költői pályájuk elején mennyire érezték magukat a beszélgetés résztvevői egy bizonyos alkotói nemzedékhez tartozónak. Márton László a Jelenlét című bölcsészkar folyóirat körüli szerzői csoportosulásról szólt, majd a szintén generációs „képződménynek” tekinthető Örley-körrel, illetve más regionális „mozgolódásokról”, amelyek nemzedékiek is voltak, meg nem is. A nyolcvanas évek közepe táján egyszer csak jelentkezni kezdtek a különböző csoportokhoz tartozó emberek, de az, hogy kialakult egy írói nemzedék, csak tíz év múlva vált nyilvánvalóvá – tette hozzá Márton László.

Darvasi László a Pesttől kicsit távolabb születő irodalmi lapokról tett említést – mint például a szegedi Pompeji –, amelyek örítették a vidékiség dacát, anélkül, hogy ezzel különösebb feszültséget keltenek volna.

– Olyan nincs, hogy valaki ne akarná észrevenni, hogy van irodalmi kánon. Az írók mindig megbeszélnek maguk között, hogy éppen kit tartanak fontosnak, kinek van „jobb szériája”, tehát az irodalomtörténeti, kritikai értékítélet mellett van egy underground kánon – fejtette ki Darvasi, majd elmesélt egy történetet arról, hogyan került kánonközeli helyzetbe a – szerzőket kanonizálni, illetve a kánonból eltolni próbáló – Holmi irodalmi lap révén: a lap főszerkesztője, Réz Pál elismerő levelet írt Darvasinak Virágzabáló című regénye kapcsán, pedig a művön nagyon érződött a Holmi által nem kedvelt Mészöly Miklós hatása.

A felidézett jelenet után szinte adta magát a következő témakör: az irodalmi folyóiratok kánonképző felelőssége. Márton László úgy vélte, hogy lap szerkesztőségének szellemi műhelyként kellene működnie, de egy ilyen csoportosulás, szerzői kör sok véletlenszerűséget, előítéletet, ízlésítéletet, szimpátiát és ellenszenvet rejtethet magában, amivel mind számolni kell.

– Egy fiatal író számára ez egy szocializációs folyamatnak is tekinthető. Rossz esetben az illető mellékvágányra téved, és, amint az Karinthy Ferenc Naplójában olvasható, havonta felteszi magának a kérdést, hogy benne van-e a legjobb tízben – fűzte mondandójához Márton László, majd arra is felhívta a figyelmet, hogy egy markáns irodalmi értékelés még a múltat, egy korábban élt alkotó megítélését is hirtelen meg tudja változtatni, a jelen pedig teljesen képlékeny, legfeljebb „fogadásokat lehet kötni” rá.

Egy kiskultúra panaszja?

Szántó T. Gábor szerint a kánon kérdése tulajdonképpen egy kiskultúra panaszja, egy nagyobb, szabadabb kultúra ugyanis színebben értékeli önmagát, jobban befogadja a másságot, és nem tulajdonít akkora jelentőséget a személyes kapcsolatoknak. Szántó azt is kiemelte, hogy egy alkotóra nemcsak a nemzeti, hanem a külföldi irodalom is gyakorolhat hatást, annak azonban, hogy egy külső impulzusokból merítkező művet hogyan fogad a hazai irodalomstétika, társadalomlélektani oka is lehet.

Az erdélyi írólet kapcsán Fekete Vince úgy vélte, itt annyi kánon létezik, ahány lap, hiszen valamennyi folyóirat kánonalkotó sze-

reppel bír, de nem biztos, hogy ezek a kánonok „passzolnak” egymással.

Márton Evelin, a Helikon szerkesztőségének belső munkatársa megjegyezte, hogy őt egy kézirat értékelésénél sohasem a szerző kiléte érdeklí, hanem kizárólag a szöveg minősége.

Fogódzó és hatalmi harc

Garaczi László egy személyes tapasztalatból kiindulva kifejtette, hogy egy, az irodalmi életben kirobbanó cirkusz valójában nem a szerzőről szól, hanem a kritikuskor „szkanderezéséről”, és egy ilyen „ricsaj” akár pozitív értelemben kanonizálhatja a szerzőt.

– A kortárs kánon egy oximoron, vagyis nem létezik egyetlen ilyen kánon, csak több. Valójában ez egy hatalmi harc – szögezte le Garaczi, majd hozzátette, hogy a kánon igazi jelentősége abban nyilvánulhat meg, hogy „a fiatalokat beviszi az alkotásba”, illetve megmutatja az olvasóknak, hogy a kortárs írók közül kinek a művéhez nyúljanak. Különbséget kell tenni a rendkívül fontos irodalomtörténeti kánon, valamint a kortárs kánon között. Előbbi nélkül nem lenne irodalom, „csak egy hatalmas kása, amiben véletlenszerűen turkálunk”, utóbbi megítélése kapcsán Garaczi bizonytalan.

Az eszmecsere végén Szegő János arról kérdezte beszélgetőtársait, hogy van-e „titkos befutójuk” az irodalomból, akire szeretnék felhívni a figyelmet. Márton László egy szíriai nemzedéktársat, Kalid Kalifa írot és az ukrán Szerhij Zsadant említette, Fekete Vince Szilágyi Domokos költőt és Mózes Attila kolozsvári írot, Márton Evelin utóbbit és Karácsony Benőt. Darvasi László a rejtőzködő életű kortárs szerzőkre hívta fel a figyelmet, akikről a közvélemény nem tud, Garaczi pedig a kilencvenes években szönyeg alá söpört rendszerváltás előtti irodalom újraolvasását ajánlotta.

Eszmecsere a nagyszínpadon: (balról) Fekete Vince, Darvasi László, Szántó T. Gábor, Márton Evelin, Márton László, Garaczi László, Szegő János
Fotó: Nagy Tibor

Időtálló Struktúrák

A tárlatnyitón (jobbról) Kozma Rozália, Cora Fodor, N.M.K.

Fotó: Sajgó Ilona

Kozma Rozália új arca? Nem, a másik. Az 1995-ös, amikor a jeles marosvásárhelyi kárpitművész még a grafika bővületében alkotott. Vagy mondjuk inkább, hogy a grafika és a festészet varázsában is, hiszen közben már a textilművészet terén szakosodott a kolozsvári egyetemen, és a későbbiekben Marosvásárhelyen, sőt jóval tágabb körben is a gobelinszövege tette ismertté a nevét. De tény, hogy noha idén tavasszal egy nagyobb egyéni kiállításon már megméretkezett a Bernády Házban, és szönyegei, installációi, tértextiljei, textilképei újra kedvező visszhangra találtak, úgy érezte, a több mint negyedszázada készült, Struktúrák című sorozatát is vissza kell hoznia a köztudatba. Sok ismerősének okozott ezzel meglepetést, kevesen emlékeztek négy évtizedes alkotói munkásságának erre az időszakára, a fiatalabbak nem is tudtak róla. Bár az utóbbi időben Kozma Rozália művészetének erről a vetületéről is elég gyakran hallhattak az egymást sűrűn követő alkotótáborok révén. A vásárhelyi kárpitszövőnő ezeken többnyire fest és grafikázik. Nagy kedvvel, lendülettel, ahogy egykor a művészeti középiskolában is tette. Legutóbbi művésztelepi aktivitásáról, a kecske-

méti, mezőmadarasi, csernátóni alkotótábori élményeiről is nagy lelkesedéssel beszél. Az ott töltött napok annyira feltöltötték alkotókedvvel és energiával, hogy maradt még belőle a mostani kiállítás megszervezésére. A képciklus a marosvásárhelyi vár Szűcsök bástyájában, Mana Bucur keramikus műtermében látható.

A Struktúrák sorozat 16 képet sorakoztat fel sejtlemesen, képzeletserkentőn, izgalmasan, hangulatosan. Formákban, visszafogott színeikben is gazdag tus- és temperakollázsok, textilgrafikák, akár a későbbi szönyegek, monumentális kárpitok előhírműkeinek is tekinthetők. Bennük van mindaz, ami évek teltevel Kozma Rozália egyéni technikájú, mozgalmas felületi megoldású, jelekben és sajátos motívumokban, gondolatokban gazdag kárpitjain értékelt megjelelik. A makro- és mikrokozmoszt egyaránt sugallják, és ha a Sejtelmes struktúra, a Sejtelmes formák, a Betűk világa, a Metamorfózis, a Komplementerek láttán a címetek olvasván felsejlenek előttünk a nagy, monumentális Kozma-textilalkotások, az nem a véletlen műve. Művészre, nézőre egyaránt üdítően hat ez a bensőséges, rögtönzött is át gondoltságra valló kamaratárlat. (N.M.K.)

**MAROS MEGYEI TANÁCS
ELNÖK**

2022. november 18-án kelt

560. számú rendelet

a Maros Megyei Tanács nyilvános, soros ülésének összehívásáról

A Maros Megyei Tanács elnöke,

az utólag módosított és kiegészített, a közigazgatási törvénykönyvre vonatkozó 57/2019. sz. sürgősségi kormányrendelet 178. cikkelyének (1) bekezdése, a 179. cikkely, a 134. cikkely (1) bekezdésének a) pontja, az (5) bekezdés a), a¹) és a²) pontja, a 135. cikkely és a 196. cikkely (1) bekezdése b) pontjának előírásai alapján

elrendeli:

1. cikkely: (1) Összehívja **2022. november 24-én 13:00 órára** a Maros Megyei Tanács plenumát nyilvános, soros ülésre, a Közigazgatási Palota nagy gyűléstermébe.

(2) A soros ülés napirendjének tervezete a jelen rendelet szerves részét képező mellékletben található.

2. cikkely: A megyei tanács soros ülésének nyilvános jellegét a gyűlés élő közvetítésével biztosítják az intézmény Facebook-oldalán.

3. cikkely: Jelen rendeletet közzéteszik a helyi sajtóban és a hatóság internetes oldalán, valamint elküldik a megye főjegyzőjének, a megyei tanácsoknak, a Maros Megyei Tanács szakapparátusának, független igazgatóságainak, szolgálatainak és osztályainak.

**Péter Ferenc
ELNÖK**

**Ellenjegyzí
Paul Cosma
FŐJEGYZŐ**

A Maros Megyei Tanács elnöke 2022. 11. 18-i 560. sz. rendeletének melléklete

A Maros Megyei Tanács 2022. november 24-i soros ülésének

NAPIRENDTERVEZETE

1. Határozattervezet Maros megye 2021. évi általános költségvetésének kiigazításáról;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

2. Határozattervezet a Maros Megyei Tanács 2022. február 28-i 26. sz. határozata 1. és 2. mellékletének a módosításáról, amelyek a Maros Megyei Tanács részvételének jóváhagyására vonatkoznak egyes megyei érdekű kulturális és szociális tevékenységek szervezésében, kivitelezésében és finanszírozásában;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

3. Határozattervezet a Fehéregyháza község helyi tanácsához benyújtott kérelemről, amely egy épületnek a Fehéregyháza község köztulajdonából Maros megye köztulajdonába vételére vonatkozik;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

4. Határozattervezet Mezőbodon község csatlakozásának jóváhagyásáról az Aquainvest Közösségi Fejlesztési Társuláshoz;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

5. Határozattervezet Maroskece község csatlakozásának jóváhagyásáról a Iernuțeană Fejlesztési Társuláshoz;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

6. Határozattervezet a Maros megye és Marosvásárhely Polgármesteri Hivatala közötti együttműködés elfogadásáról a Föld alatti parkoló építése a volt Parc Hotel területén elnevezésű projekt kivitelezése érdekében;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

7. Határozattervezet a Maros Megyei Tanács utólag módosított 22/2018. sz. határozatának módosításáról, a Marosvásárhelyi Állami Filharmónia szervezeti felépítésének, tisztségjegyzékének, valamint szervezési és működési szabályzatának jóváhagyásáról;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

8. Határozattervezet a Marosvásárhelyi Transilvania Repülőtér

ÖÜV. szervezeti felépítésének, tisztségjegyzékének, valamint szervezési és működési szabályzatának elfogadásáról;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

9. Határozattervezet egy kiegészítő dokumentum jóváhagyásáról a 18062/268/14S/2018. 08. 23. sz. delegálási szerződéshez, amely a hulladék mechanikai és biológiai kezelési tevékenysége koncesszióba adására vonatkozik, a Maros megyei SMIDS rendszer keretében;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

10. Határozattervezet egy kiegészítő dokumentum jóváhagyásáról a 19100/683/111/2018. 09. 06. sz. szerződéshez, amely a Maros megyei SMIDS rendszerhez tartozó maroskeresztúri hulladékvalogató, -komposztáló és átrakóállomás működtetésének, valamint a hulladéknak a TMB/DDN állomáshoz való szállítása koncesszióba adására vonatkozik;

Indítványozó: Péter Ferenc, a Maros Megyei Tanács elnöke

11. Határozattervezet „A megyei útkarbantartó szolgálat székhelyének berendezése” elnevezésű beruházás műszaki-gazdasági mutatóinak aktualizálásáról;

Indítványozó: Ovidiu Georgescu, a Maros Megyei Tanács alelnöke

12. Határozattervezet „A Marosvásárhelyi Transilvania Repülőtér ÖÜV. kifutópályája kerítésének építése, felújítása, korszerűsítése” elnevezésű beruházás műszaki-gazdasági mutatóinak aktualizálásáról.

Indítványozó: Ovidiu Georgescu, a Maros Megyei Tanács alelnöke

13. Határozattervezet a „Híd a Mogyorós-patak felett a 134-es megyei úton, a 27+980-as kilométerszelvényénél, Küküllősárd faluban, Héjjasfalva község, Maros megye - SF fázis” elnevezésű beruházás műszaki-gazdasági dokumentációjának és műszaki-gazdasági mutatóinak a jóváhagyásáról;

Indítványozó: Ovidiu Georgescu, a Maros Megyei Tanács alelnöke

14. Kérdések, interpellációk, válaszok, vélemények.

**Péter Ferenc
ELNÖK**

MAROS MEGYEI TANÁCS

KÖZLEMÉNY nyilvános konzultáció megnyitására

A Maros Megyei Tanács 2022. november 16-án megnyitotta a következő, normatív jellegű okirattervezetre vonatkozó nyilvános konzultációt: *Határozattervezet a mezőgazdasági termékek árának megállapítására a 2023-as évre, a törvény előírásainak megfelelően, a természetben megállapított haszonbér lejben történő felbecsülése érdekében.*

A dokumentáció tartalmazza:

- A javasolt normatív jellegű okirat elfogadása szükségességének megindoklását;
- A Gazdasági Igazgatóság szakjelentését;
- A jogügyi szolgálat jelentését;
- A határozattervezet mellékletét.

A dokumentáció elemezhető:

- az intézmény internetes oldalán, a www.cjmures.ro címen, a normatív jellegű határozattervezeteknél;
- az intézmény székhelyén: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. sz., 1-es iroda;
- az okirattervezet másolata elkérhető az intézmény iktatójába küldött kérés alapján.

A nyilvános konzultáció tárgyát képező okirattervezetre vonatkozó, ajánlás értékű javaslatokat, indítványokat és véleményeket **2022. november 28-ig lehet benyújtani:**

- az intézmény honlapján elérhető online úrlapon, amely a „Relații și informații publice - Guvernare transparentă, deschisă și participativă, standardizare, armonizare, dialog îmbunătățit” rovatban található, F.PS.19.07 - „Formular pentru colectarea de propuneri” néven;
- elektronikus formátumú üzenetként a következő elektronikus postacímre: cjmures@cjmures.ro
- postai úton, cím: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. szám, 540026;
- az intézmény székhelyén: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. szám, 8-16 óra között.

A benyújtott anyagon a következő megjegyzést kell feltüntetni: *Határozattervezet a mezőgazdasági termékek árának megállapítására a 2023-as évre, a törvény előírásainak megfelelően, a természetben megállapított haszonbér lejben történő felbecsülése érdekében - javaslatok.*

A javaslatokat közzéteszik az intézmény honlapján, a normatív jellegű határozattervezetek (Proiecte de hotărâri cu caracter normativ) rovatban.

Írásban kapnak indoklást az írásban megfogalmazott és beküldött, elutasított javaslatokra.

Az érdeklődők számára lehetőség van gyűlés szervezésére is, amelyen a jogszabálytervezetről nyilvános vitát lehet folytatni, ha ezt egy törvényesen létrehozott egyesület vagy más hatóság írásban kéri 2022. november 28-ig.

További információk a következő telefonszámon kérhetők: 0265/263-211, 1230-as belső szám, vagy e-mailben a stan.lavinia@cjmures.ro címen, kapcsolattartó Lavinia Stan.

Péter Ferenc
ELNÖK

Ellenjegyző
Paul Cosma
FŐJEGYZŐ

MAROS MEGYEI TANÁCS

KÖZLEMÉNY nyilvános konzultáció megnyitására

A Maros Megyei Tanács 2022. november 16-án megnyitotta a következő, normatív jellegű okirattervezetre vonatkozó nyilvános konzultációt: *Határozattervezet Maros megye saját és a Maros Megyei Tanácsnak alárendelt intézmények költségvetését illető, a 2023. évre érvényes egyes helyi illetékek és díjszabások jóváhagyásáról.*

A dokumentáció tartalmazza:

- A javasolt normatív jellegű okirat elfogadása szükségességének megindoklását;
- A Gazdasági Igazgatóság szakjelentését;
- A jogügyi szolgálat jelentését;
- A határozattervezet mellékletét.

A dokumentáció elemezhető:

- az intézmény internetes oldalán, a www.cjmures.ro címen, a normatív jellegű határozattervezeteknél;
- az intézmény székhelyén: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. sz., 1-es iroda;
- az okirattervezet másolata elkérhető az intézmény iktatójába küldött kérés alapján.

A nyilvános konzultáció tárgyát képező okirattervezetre vonatkozó, ajánlás értékű javaslatokat, indítványokat és véleményeket **2022. november 28-ig lehet benyújtani:**

- az intézmény honlapján elérhető online úrlapon, amely a „Relații și informații publice - Guvernare transparentă, deschisă și participativă, standardizare, armonizare, dialog îmbunătățit” rovatban található, F.PS.19.07 - „Formular pentru colectarea de propuneri” néven;
- elektronikus formátumú üzenetként a következő elektronikus postacímre: cjmures@cjmures.ro
- postai úton, cím: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. szám, 540026;
- az intézmény székhelyén: Marosvásárhely, Győzelem tér 1. szám, 8-16 óra között.

A benyújtott anyagon a következő megjegyzést kell feltüntetni: *A Maros megye saját és a Maros Megyei Tanácsnak alárendelt intézmények költségvetését, a 2023. évre érvényes egyes helyi illetékek és díjszabások jóváhagyására vonatkozó határozattervezetet illető javaslatok.*

A javaslatokat közzéteszik az intézmény honlapján, a normatív jellegű határozattervezetek (Proiecte de hotărâri cu caracter normativ) rovatban.

Írásban kapnak indoklást az írásban megfogalmazott és beküldött, elutasított javaslatokra.

Az érdeklődők számára lehetőség van gyűlés szervezésére is, amelyen a jogszabálytervezetről nyilvános vitát lehet folytatni, ha ezt egy törvényesen létrehozott egyesület vagy más hatóság írásban kéri 2022. november 28-ig.

További információk a következő telefonszámon kérhetők: 0265/263-211, 1231-es belső szám, vagy e-mailben az axente.iulia@cjmures.ro címen, kapcsolattartó Iulia Axente.

Péter Ferenc
ELNÖK

Ellenjegyző
Paul Cosma
FŐJEGYZŐ

A hirdetési rovatban
megjelent közlemények,
reklámok tartalmáért
a hirdetésfeladó
vállalja a felelősséget!

MINDENFÉLE

A DENIS METAL KT. Koronkán (DE 60) begyűjtő ócskavasat és nemvasfémeket, vállalja a szállítást. Tel. 0755-517-698. (23283-1)

VÁLLALUNK tetőfelújítást, bármilyen javítást, festést, szigetelést, csatornájavitást, teraszkészítést. Hívjanak bizalommal! Tel. 0759-467-356. (17641-1)

VÁLLALUNK: tetőkészítést, ács-munkát, bádogosmunkát, szigetelést, meszelést, bármilyen kisebb javítást. Tel. 0756-596-889, Bence. (17783-1)

MEGEMLÉKEZÉS

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek, itt maradnak bennünk örök csendességben.”

Szívünkben fájdalommal emlékezünk a bedei születésű id. HAVADTÓI JÓZSEFRE halálának 20. évfordulóján. Nyugodjon békében! Emlékét őrzi három gyermeke és családjuk. (sz-1)

Soha el nem múló szeretettel gondolunk BARTHA ROZÁLIÁRA halálának első évfordulóján. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Szép emléket szívünkben őrizzük. Szeretettel. (sz-1)

ADÁSVÉTEL

ELADÓ saját termésű szőlőből készült vörösbor (egyéves), egy 6 és egy 12 vedres boroshordó. Tel. 0724-666-144. (sz)

A Marosvásárhelyi Transilvania Repülőter versenytergelyalást hirdet

• autókölcsönző iroda

• ital- és ételautomata működtetésére

A pályázatokat december 18-án 10 óráig lehet benyújtani, az ajánlatokat december 18-án 12 órakor bontják fel.

Részletek a www.transylvaniaairport.ro oldalon, telefon: 0265/328-888, 0749-014-465.

